

nomiske politik, som blev fastlagt i aftalen om landstyre samarbejdet mellem Siumut og Atassut, og som også blev udtrykt i finansloven for 1996.

Jeg vil karakterisere den grønlandske finanslov for 1997 således:

For det første: En afbalanceret finans- og gældsafviklingspolitik, der skal sikre en fortsat stabilitet i de økonomiske rammebetingelser for den samfundsøkonomiske udvikling.

For det andet: Den indeholder erhvervs- og strukturforbedrende initiativer med henblik på at sikre en langsigtet vækst i indkomstgrundlaget.

For det tredje: Dens formål er en solidarisk velfærds- og beskæftigelsespolitik.

Danmark behøver ikke at være ængstelig for, hvordan og hvorledes bloktilskuddene anvendes. I Grønland har den økonomiske styring aldrig været bedre, end den er i dag.

For folketingsmedlemmerne her i salen vil jeg prøve at anskueliggøre bloktilskuddenes betydning for Grønlands økonomi og ikke mindst for det grønlandske samfund.

Da Landstinget vedtog Grønlands Landstings finanslov for 1997 viste det sig, at Danmarks tilskud dækker 62 pct. af de samlede budgetterede grønlandske indtægter. Grønlands vigtigste indtægtskilde, fiskeriet, er så sårbar over for svingninger i såvel de naturgivne ressourcer som i verdensmarkedspriserne, at det er uregneligt fra år til år. Derfor er bloktilskuddene fuldstændig uundværlige for det grønlandske samfund. Det er kærkomment, og det er stærkt stabiliserende for den grønlandske økonomi.

For første gang i mit lange medlemskab af det grønlandske Landsting har jeg i efteråret overværet debatforslaget om en undersøgelse af muligheden for Grønlands selvstændighed fremsat af et politisk venstrefløjsparti. Et meget stort flertal af Tingets medlemmer svarede enstemmigt, at denne tanke er en umulighed, ikke mindst på grund af Grønlands økonomiske afhængighed af Danmarks årlige bloktilskud.

På vegne af Landstingets flertal vil jeg sige, at jeg under debatten fik det indtryk, at båndene aldrig har været så stærke mellem Grønland og Danmark som i disse år, hvor de to største grønlandske partier, Siumut og Atassut, udgør landstyrekoalitionen.

Selv om rigsfællesskabet fungerer tilfredsstillende, vil jeg sige, at grønlandernes glæde over for Danmark, bliver mere mærkbar, når bloktilskuddene hvert år stabiliserer den grønlandske

økonomi, samt når Danmarks landshold i fodbold og Danmarks håndboldpiger bliver mestre, enten i Europa eller ved de olympiske lege. Hermed en varm hilsen til håndboldpigerne fra os i Grønland. Vi var meget glade for deres besøg i Grønland i år, hvor de mødte de grønlandske idrætsfolk. Det blev et uforglemmeligt minde for dem.

Under åbningsdebatten henvendte jeg mig til kulturministeren om endnu et presserende problem, nemlig udbetalingen af tips- og lotto midler til Grønland. Kulturministeren har skriftligt besvaret mit indlæg. Ved en nærmere undersøgelse viste det sig, at problemet stadig væk ikke er blevet løst.

Ifølge regeringens lovkatalog agter regeringen at fremsætte et ændringsforslag til tips- og lottoloven med henblik på, at Grønland får den del af afgiften, der beror på den grønlandske omsætning. Landsstyret har over for Skatteministeriet meddelt, at det foreløbige udkast til ændringsforslaget er helt uacceptabelt, da det fremgår af teksten i lovkataloget, at det kun omhandler afgiften, som udgør 16 pct. af omsætningen.

Vi har den opfattelse, at Grønland skal have såvel omsætningsmidlerne, ca. 9 pct. af omsætningen i Grønland, og af overskudsmidlerne, ca. 17 pct., samt af afgiften ca. 16 pct. Vi ved, at der i Danmark uddeles ca. 26 pct. af omsætningen til tilskudsmodtageren, og staten får ca. 16 pct.; resten går så til administration og gevinster. Som situationen er i øjeblikket, går ca. 16 pct. af omsætningen i Grønland til tilskudsmodtagere i Grønland, mens de resterende går til tilskudsmodtagere i Danmark eller til den danske stat.

Så vidt jeg ved, bliver den varslede lovændring udskudt til engang i 1997, og da lovrevisionen ikke er kommet endnu, må den gamle aftale stadig gælde mellem Kulturministeriet, Grønlands hjemmestyre og Danmarks Idrætsforbund.

Aftalen fra 1993 siger nemlig, at Grønlands Idrætsforbund skal have samme andel af Dansk Tipstjenestes omsætning i Grønland, som det samlede idrætsområde får af omsætningen i Danmark. Aftalen forudsætter, at denne skal gælde, indtil Grønland bliver direkte omfattet af tips- og lottoaftalen i forbindelse med en revision.

Ifølge undervisningsministerens skrivelse har arbejdsgruppen fra 1996 under Finansministeriet med deltagelse af bl.a. Rigsrevisionen anbefalet, at acontoudbetalinger ikke bør dække udgif-